

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi (Qurumu)

www.kitabxana.net - Milli Virtual-Elektron Kitabxana

“Kreativ ədəbi gənclik”

Elektron kitab N 63 (02 - 2019)

Elşad can Şamil

"Ölümü unutmuşdum"

Modern və postmodern

poetik əsərlər toplusu

Azərbaycan dilində

2019

www.kitabxana.net

Milli Virtual-Elektron Kitabxananın təqdimatında

“Kreativ ədəbi gənclik”.

Elektron kitab N 63 (02 - 2019)

Bu elektron nəşrlər Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi və www.kitabxana.net - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın "Kreativ ədəbi gənclik" silsiləsi və kreativ-ədəbi layihəsi çərçivəsində nəşrə hazırlanıb və yayımlanır.

Kulturoloji layihənin maliyyələşdirən qurum

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai

Birliyi: www.yysq.kitabxana.net

Feysbuk:

<https://www.facebook.com/groups/kitabxana>

<https://www.facebook.com/YYSQAX/>

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Elşad can Şamil

"Ölümü unutmuşdum"

Modern və postmodern

poetik əsərlər toplusu

Azərbaycan dilində

Kitab YYSİB tərəfindən e-nəşrə hazırlanıb. 2019

YYSİB - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın e-nəşri

Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı:

Aydın Xan (Əbilov), yazıçı-kulturoloq

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

DIQQƏT!

Müəlliflik hüququ Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinə və əlaqədar beynəlxalq sənədlərə uyğun qorunur. Müəllifin razılığı olmadan kitabın bütöv halda, yaxud hər hansı bir hissəsinin nəşri, eləcə də elektron informasiya daşıyıcılarında, İnternetdə yayımı yasaqdır. Bu qadağa kitabın elmi mənbə kimi istifadəsinə, araşdırma və tədqiqatlar üçün ədəbiyyat kimi göstərilməsinə şamil olunmur.

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Elşad can Şamil

"Ölümü unutmuşdum"

Modern və postmodern

poetik əsərlər toplusu

Azərbaycan dilində

BAKU – 2019

© YYSİB

YYSİB - Bakı - 2019

Данный текст не может быть использован в коммерческих целях, кроме как с согласия владельца авторских прав.

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Elşad can Şamil

ÖLÜMÜ UNUTMUŞDUM

Bakı – 2018

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Haqqı susdurulan dünyanın şeirləri

Söz boyda müqəddəs və möhtəşəm varlığın ucalığına və nəhəngliyinə baş əymək istəyi, həm də bu ədəbi və əbədi təzimin damarındakı qürur hissi hər şairin yaradıcılığına xas olan nəsnə deyil, bu haqq-ədalətə susan dünyada böyük sözün, ulu sözün xilqətinə ürək tutmaq və bu ədəbi xidmətin sonunda xəcalət çətirində daldalanmamaq hər müəllifə müyəssər olmur.

Poeziya,- özü də XXI əsrin poeziyası çox zalım və əzabkeş diqtələri ilə sinəsini səngərə çevirən söz adamının ürəyində tonqala dönür,ömür-gün gülşənini fikir tırtılları ilə əzib şuma çevirir, beynini düşüncə gürzü ilə döyəcləyib muma döndərir, yüklü sözün poetik ağırlığı altında yaşada-yaşada yazıb yaratmaq, yarada-yarada şeir dəyirmanının pərləri içində üyünüb unu un, kəpəyi kəpək çıxarmaq zülmünə düşər edir...

Bu bəhrəsi və dəyəri ölçüyə gəlməz nemətin yaradıcı gözəlliyi kükrəyib hayqırmağın əks qütbündən keçən yollarında məzmunlaşır, sükutun çılğın mənərəsində şeirləşir.Bu şeirdə olduğu kimi:

İnsanları xilas etdim,
Özümü asdığım yerdən.
Döşək tavana salındı,-
Salındı yastığım yerdən...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

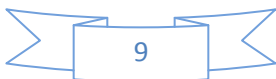
Söz verənlər sözün dandı,
Sözü bütöv bilib qandım,
Yalan dedim, əlim yandı
Qurana basdığım yerdən...

Yaramı dostlar duzladı,
Dil quruyub susuzladı,
Hər gün vicdanım sızladı
Haqqına susduğum yerdən...

İstedadın mövqeyi ziyalılıqdan başlayıb şəxsiyyətə keçən bütövlüyə söykənir, formalizmdən uzaq olub, novatorluq keyfiyyətinə sadıq qalaraq lakonikliyin müasir səviyyəsinə yiyələnməsiylə təsdiqlənir. Bir ədəbi tünlüyün tənha yerində qərib-səyən və bu qəribliyinin içində doğmalıq bəsləyən söz adamının könül duyğuları klassik irsimizdən qaynaqlanırsa və eyni zamanda bu qaynaqda möhkəmləndiyi mənzum mənzərələrin ruhundakı mayanın saflığını qoruyursa, könül çırpıntılarına bələnən nəzmə çəkilmiş düşüncələri obrazlı şəkildə ifadə edilərək dolğun və bədii çalarlarla zənginləşdirilib misralara düzülürsə, bir sözlə ədəbiyyata əməli xidmətin uğurlu təməli qoyulursa,- mübarəkdi, deyirsən, bir şair də doğuldu dünyada... Elşad Can Şamil adında bir şair...Bəli, bir şair də gəldi bu "haqqı boğazında qalan dünyaya"... Şairin özü de-

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

mişkən: “Boğazında sümük qalmış qonaq kimi-yəm,nə uda bilirəm, nə də qaytara”

Dövrümüzün bu günki poeziya məkanında yazıb-yaratmaq, bədii sözün oxucu bazarındakı çəkisini qoruyub saxlamaq, şeirsevərləri öz ürək çırıntılarına qonaq edə bilmək şərəfinə can ataraq, öz könül duyğularını həqiqi sənətkar qüdrətiylə oxucuya çatdırmağı bacarmaq və yaradıcılığında həqiqi poeziya mehi əsdirə bilmək, poeziya havasına öz havasını qatıb “hamıdan qaçmaq”, “hədsiz qadağalar, aşırı qısqanclıq” içində tənha və kimsəsiz “cəsarətsizlik və tənbellik” faciəsini yaşamaq...

Xəyallarda ev tikdim damı olmayan,
Yeni dünya qurdum hamı olmayan,
Ancaq mən özümü görmədim orda
Kənarda qalırmiş adamı olmayan...

Zamansız yolçunun sirli ruhu kimi sonsuzluğa uzanıb gedən ədəbi aləmdə ədəbiyyatın gətirdiyi yox, yazarın gətirdiyi ədəbiyyat adamı olmaq...Ürəyinin dəlisov çırıntılarını uca zirvələrə qonan qar işığından keçirən və həzin qəribliyin, gizli-gizli görüşlərin, uzun-uzun ayrılıqların, ömürdən xəzəl-xəzəl uçub gedən illərin sapsarı xatirələr pəncərəsindən boylanan sənətə sadıq söz sahibi taleyi yaşamağa özünü məhkum etmək əzabı...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Bağışla, zəngini aç bilmirəm,
Səsin ürəyimi dəlib keçəcək.
Verdiyən əzabın yangısı gözəl,
Qorxuram, bir anda gəlib keçəcək...

Şairin özünü tapmaq yolu hardasa elə özünü aldatmaqdan keçir. Ancaq neyləyəsən ki, bu gün “yalanın da zayı çıxıb, ömrü qısalıb insan kimi...”

Hər şeyə inanan məsum kimiyəm,
Bir vuraq bir kimi tək qaldım vurulduğumda,
Yalanların şirin gəldi ədəbiyyat tək
Sevə sevə oxudum səni...

“Mömini qalmayan Allah kimi mələkləri də yerə endirərdim, məscidlər boş qalmasın deyə...” kimi ümumiləşdirmə aparan şair məhəbbətə, hətta nifrətə köklənən hissələrin tükənməsiylə üz-üzə qalır, “sənə olan hissələrimin istifadə müddəti dünəndən bitmişdir artıq” qənaətinə gəlir.

Elşad Can Şamilin dən-dən bərq vuran sözlü gecələrindən misra-misra süzülüb və üzülüb gəldiyi yolun poetikası fəlsəfi fikir yükündəki məna çalarları da maraq doğurur:

Ayrılıq, kirayə, evsizlik
İşsizlik, kişisizlik, kişilik,
Tənhalıq, tək hallıq, təkallahlılıq,

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Halallıq və haramlıqda doğruları itirmək,
Kitabsızlıq və ya kitablarla günü bitirmək...

Şair dərdinin paylaşılıb bölüşülməməyindəki uzun-uzadı və boz seriyalar, bu seriyalardakı “hüzünlü mahnılar, hüzursuz rəsmlər, stress, depressiya” notları, “boğularaq can verən hönkürtü”lərin şeytanı “dağılmış yaşam tərzinin tör töküntüləri”nin təntənəsinə, insanı isə qeybə, intihara sürükləyən inamsızlıq etüdləri... Bu havadakı poeziyanın inamlı və nikbin ritmlərini yaşadan müəllifin yarıdıcılığına xeyir-dua verməyi özümə borc bildim.

Ramiz QUSARÇAYLI

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Ağ qaşığısan süddə qalmış

Sən fikirdən öz içini
Yeyə-yeyə kökəlibsən
"Çıx get" deyib qapı açdın,
"qayıt gəl"ə kəkəlibsən

Yalannan "baş üstə" qalmış
Söz kəsərin kütdə qalmış
Ağ qaşığısan süddə qalmış
Ancaq südü ləkəlibsən

Çox küsüb az barışırsan
Qaynamayıb qarışırsan
Yekə-yekə danışırısan
Yavaş-yavaş yekəlibsən.

AMANDI

Amandı gözümdən birisi düşə
Sınar qol-qıçası pis yerə düşər
Yalvarıb-yaxarar, heç boylanmaram
Zarıyar, qıçası pis günə düşər
Həkim çağırar ən son versiya
Müalicə lazım neçə sesiya
Diaqnozu stress və depresiya
Qorxudan əlləri ağzı büzüşər
Nə aktivlik, nə də hərəkət olar
Gəlməyə çəkinər birdən get olar
Qorxduğu qaranlıq bir də it olar
Beynində gecələr hər gün hürüşər
Qapısın kilidlər bağlı saxlayar
Pəncərə pərdəsin çəkər bağlayar
Bir küncə qısılib, daim ağlayar
Qəlbədən yaş ayrılar, gözdən sürüşər
Bu halını aydan ilə çıxarar
Baharın bitirər, çilə çıxarar
Ailəsi birtəhər çölə çıxarar
Hər yoldan keçənlə dərdin bölüşər
Qarışar duyğular ağrı hiss edər
Ya aclığı olmaz, ya da çox yeyər
Yaddaşın itirər, yolun səhv gedər
Dost tanış lağlağa edib gülüşər

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Amandı gözümdən birisi düşə
Bütün Anaların əllərindən öpərək

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

ANA

Ey ANA...

Ey tanrının yer üzündəki simvolu
Zaman tez keçir,
Səhvlərimin üstündən tez keçib getdiyin kimi
Mən uşaqlığımı ötüb keçdiyim kimi
Ama sən uşaqlığımda da indiki kimisən ANA
Elə bil həmişə belə olmusan
sadəcə mən böyüdüm qırışlarında
Həmin qırışlar alın yazında mənnən nişanə
Əlinin hərarəti yenə də şəhanə
Qucağın ən doğma vətəndir
O vətən ki ayrı qalmamaq üçün
keçərlidir hər bəhanə
O vətən ki kürəyimdə əli oldu
Hər halımı dəstəklədi, daha çox sevdi.
Məni başa düşəcək dili oldu

Ey sevgi dolu fədakar insan dişisi
Baxışlarında bizlərə çağırış var
Gözlərində arzu-axtarış var
Ağlarsa anam ağlar, gerisi yalan ağlar demişlər
Ana... Arada özünə də gün ağla, özünə də dua elə,

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Əlindəki çör çöpdən özünə də yuva elə
Mən hara getsəm də sonda sənə dönəcəm
Anasından kötək yediyi halda,
yenə ANA deyə ağlayan da bizik.
Ağladan da qurbanın olum...

Ey milli kimliyimizi özümü zə tanıdan möhtərəm şəxsiyyət
Kim deyir ki indiki gənclər çox bilir!
Ən məşhur məktəbləri bitirsəm belə
Oxusam belə
Ən böyük məktəb sən sən ana
Sənin məktəbindən çıxdım 9 aya adam olub
heç bir ana dili müəllimi sən mənə öyrətdiyin
ana dilindən
şirin və sevimli olmadı
Onlar mənə ismin adlıq yerlik təsirlik yiyəlik
hallarından danışarkən
Sən insanın halsızlıq halından, yiyəsizlik halının
acı nəticələrindən danışdırdın
barmaqlarımla, çatmayanda sən barmaqlarımla öyrəndim
"saymağı", "qiymət
verməyi", "bölməyi", "bərabərliyi", "paylaşmağı",
mənə ayırmağı, toplamağı, vurmağı öyrətdi
riyaziyyat müəllimlərim
xoxanlarımla qorxudurdun bizi əməlimiz düz olsun deyə
yalanımız olmasın deyə...əlimiz düz olsun deyə...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

düz olmayan yollarda əlimizdən tutdun ki,
yıxılmayaq, güvəndə ayaqda olaq
özün arxada qaldın, geri çəkildin ki,
həmişə öndə, qabaqda olaq.

Ey pillələri əhvlə döşənmiş qudsal mərtəbə
Səni o qədər çox istəyirəm ki
Bunca sevgimin çoxluğunda ürəyimdə tıxac yaranıb
Daxilimdən çıxarda bilmirəm
Sənə bağışlayammıram hiss etdiklərimi
Ad günündən, 8 martdan asılı qalmışam səni
qucaqlamaq üçün
Görəsən neynəyim ki, varlığında bunca sevgimin
öhdəsindən gələ bilim ana
Bacım olmadıki simasında səni axtarım, səni çağırım
Ağlım olmadı ki, uşaqlıqda həmişə qucağında yatım
Balam acsan , yemək verim, səni yatırımı deyəndə
Kaş elə hə deyərdim oyuncaqlarımı kənara atıb
birdəfəlik

Ey cənnətimin müjdəçisi
Cənnəti mənə gətirən qədəmlərin mübarək
Dünya sənin bətnində yaransa da
cənnət ki ayaqlarının altındadır
Ayaqlarının üzərindəcə yırğalananda,
şirin yuxuya dalanda

Eləşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

bildim... bildim ki,
Ayaqlarının üstü də cənnətdir
Olduğun yer isə cənnətdən də ötə...
mələklər çiyinlərindən düşüb
ayaqlarından öpər...
səninlə çiyin çiyinə dura biləcək
sənə çata biləcək
heç bir qüvvəni yaratmadı Allah...
bütün bəşəriyyətin önündə getdin...
ana vətən, ana südü, ana dili, ana duası, ana canı...

Ey bütün yoldaşlıqları özündə cəm edən insanların hamisi
üzərimdə, çiyinimdə olan bütün kölgələrdən üstündür
-Başımda olan tumarlı əllərin
ən böyük özümə inamım, dayağım, güvənimdir,
əlimdən tutan qabarlı əllərin
kaş bir xanım olaydı ana
elə bir xanım ki sənə oxşaya
elə bir xanım ki sənin kimi mənə oxşayan
zərrə də osa səni əvəz edə biləydi kaş
o bir söz ki var ha
dörd nəfərə 3 dilim olanda “mən toxam” deyə
eşitdirən yeganə insan
ANADIR

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Onu bil mən sənə həmişə acam ana
Canından can olub yaşayan mənəm
Bağışla başqalarına canım demişəm
BAĞIŞLA

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Bakı limanı

Bakı limanı, səni mənə qovuşduran
Təkliyimdə gözlərimi ovuşduran
Ayrı qalanda səni soruşduran
Yeganə şahid.

Bakı limanı, duyğuların üzdə göründüyü
Bərabər sevib öyündüyüm
Səni nəbzimə hopdurub döyündüyüm
Divanə şahid

Bakı limanı, içimdəki dərd daşları ilə
Qoynundakı şərq daşları ilə
Dənizinə tutqun göz yaşları ilə
Şəhanə şahid

Bezmişəm

Hər gün bir az ölürəm
Üçüm, cüməm gecikir
İşini bacarmayan
Əcəlimdən bezmişəm.

Günah cana yapışıq
Ayrı yaşamaq olmur,
Savab günah qarışıq
Əməlimdən bezmişəm.

Dərsi yaxşı oxuya
Dərs çıxarda bilməyə
Səs çıxarda bilməyən
Tək əlimdən bezmişəm.

Yolumun düşüb səmti
Bərkə,daşa, dəmirə
Mən indini demirəm
Təməlimdən bezmişəm

Kişi papaq geyinər
Hər görən belə deyir

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Kişi elə kişidir
Keçəlimdən bezmişəm

İnternetlə yazılan
Məktubları oxudum
Cavablaya bilməyən
Qələmindən bezmişəm

Hər gün bir az ölürəm
Üçüm, cüməm gecikir
İşini bacarmayan
Əcəlimdən bezmişəm...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Bir fahişənin gündəliyi...

Məni görüb düşüncələrinə qəm yedirtmə, ana
Qızın göründüyü qədər hüznlü deyil...
Hər kəs layiq olduğu həyatı yaşayır deyirlər...
Mən də yaşayışıma həyat qatmaq istədim.
Nələr yaşadımsa əvvəl-əvvəl saflığımdan, paklığımdan
Sonra... sonra isə paksızlığımdan yaşadım...
Şansızlığımdan yaşadım, ana...

Həyatıma girənlər
inamsız addımlarla
ürəyimə ayaq basdılar, ana...
Nə sevəcək bir ürək vardı yanlarında,
nə də sevgimi söykəyə biləcək bir çiyin...
çox balaca idi verdikləri ümüd...
mənə isə sən öyrətmişdin
azdan çox etməyi, yoxdan var etməyi.
O kiçik iştiratlarla qocaman xəyallar qurdum, məsələn,
verdikləri bir azacıq sevgini çox böyütdüm gözümdə.
Yalnızlığımı vağzal zümzüməsilə gəlinlik bilib
əynimə biçdim...

Səbr etməyi öyrətmişdin, ana,
Var olduğumu hiss etdirəcək qədər
ancaq bezdirməyəcək qədər gözlətdim duyğularımı

Eləşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

bir kənarda.

səssizcə,  m üdl , s brl , s brsiz...

mənə buraxdıqları ümüd qırıntıları ilə gələcək
qurdum

dizl rimi qucaqlayaraq...

Ürəyimi müxtəlif zamanda müxtəlif adlarla

b z m li oldum...

tək bir ist yim vardı həmişə

mənə g ldikl rind , ürəkləri də baxıřları da

t mizl nmis  olsun

v cudum kimi, könlüm də  zizl nmis  olsun...

N  istəyirdim axı...?

Bir ovuc tutumluq sevgi,

bir az sadaq t v ...və

ala bildiyim qədər dürüstlük!

Çox gözəl bir eřq çıxacaqdı ortaya.

- ortalıqda qaldım, ana... ortalıqda

Yanımda çoxları g r nd 

Sahib çıxan olmadı...

Əlimi ehtirasla tutan oldu,

məhəbbətlə sıxan olmadı

G zl diyim ya heç g lm di,

G ldis  də g zl m diyim tərəfdən yaxınlařdı.

Elřad can řamil.

" l m  unutmuřdum"

Duyğularım korşaldıqca həya hissini incəlirdi,
ancaq onlara qarşı həyasız ola bilmədim...
vicdanları və ürəkləri dünəndə qalaraq gəldilər,
bu gün üçün yaşadılar, sabahlarını itirərək
getdilər.

Qismətimin də harda itdiyini,
kiminlə getdiyini çox düşündüm, ANA !
yadıma düşmədi...

İsmətimin kiminlə getdiyini isə hər ötən gün daha
tez-tez xatırlayıram...

Bu da bir iş deyil

Bu da bir iş deyil, iş deyil vallah
Hamı çörək yeyə, mən də ac olam
Onlar təklif edə, imtina edim,
İsrar etməyələr, elə ac qalam.

Bu da bir iş deyil, iş deyil allah
Dağılır buralar hansını deyim
Bilmirəm səninlə harda danışım???
Mənə dəyməsinlər hamısın deyim

Bu da bir iş deyil, iş deyil rəbbim
Halından xəbər tut biz insanların
Hec deyil sən özün şad xəbər gətir
Üzünü sevindir düz insanların

Bu da bir iş deyil, iş deyil tanrı
Cənnət cəhənnəmin ağılıma batmır
Nə imtahandısa tez elə bitsin
Mənim axirətə səbrim də çatmır

Bu şəhərdə qadın olmaq

Zorlanan, şiddətə-təzyiqə məruz qalan bütün qadınlara idhaf olunur...

Bu şəhərdə qadın olmaq
Bütün diqqətin üzərində top olması deməkdir
Dillərdə həyatı gop olması deməkdir
Yanan gözlərdə süzülməyindir...
Ağızlarda büzülməyindir
Xəyallarda düzülməyindir...

Bu şəhərdə qadın olmaq
Səkidə maşın siqnallarına tuş gəlməkdir
Etdiyin insani hərəkət
Yekəbaşın siqnallarına “quş” gəlməkdir
Sadəcə gülümsəmək belə
Fikirlərində yatağına xoş gəlməkdir
Ehtirasın bic gözü ilə baxılmasıdır

Bu şəhərdə qadın olmaq,
3-0 həyata geridə başlamaqdır

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

1ci mental dəyərlərin köksünə yıxılmağıdır...
2ci özü kişi olmasa da kişilərin əxlaqı ilə
yüklənməsidir,
kişilərin kişiliyini daşmasıdır.
3cü evə yığışmayan kişinin əməli də qadının
ayağına yazılmasıdır
özünə bağlaya bilməməklə...
alnına yazılanı da özü silir alnını bağlamaqla

bu şəhərdə qadın olmaq
bir az da gözəl olmaq,
Özünə baxımlı qalmaq
hər zaman dalınca, yanınca
narahat edənin olması deməkdir
şorgöz süzgəclərdən gözünü qaçırtmaq üçün-
baxmağa yer tapmaz, başını yerə dikər...
ayağı sürüşməz, yer sürüşkən olmadıqca
onun əlindən tutan əl sürüşkən olmadıqca...
yolunu itirməz bu şəhərin qadını

Bu şəhərdə qadın olmaq
Cənnəti ayaqlarının altına alıb
bütün dünyanın yükünü çiyinlərində daşımaqdır
Ayrı yaşayıb dul qalmaq
Və ya Tək yaşamaq

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

sadəcə yaşamamaqdır

Öluncə mübarizədir

Nəslinnən dönuncə mübarizədir

Gözü ilə göruncə mübarizədir...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Burda

Özümü axtardım hey axşam səhər
Sonradan anladım yoxmuşam burda

Azala azala tək təhna qaldım
Ancaq vaxt var idi çoxmuşam burda

Yayım tarım qaldı kövrək ürəynə
Sənə sancılmayan oxmuşam burda

Mənə qurd ürəyi yeyənlər gəlsin...
Meyvə qurdlarıyla toxmuşam burda

Başın girmədiyi yerdi dedilər...
Gördülər, başları soxmuşam burda

Deyiləsi deyil mənim işlərim

Bilmirəm dünyanın harasında
Açılan ümüdün önü görünmür
Kimin növbəsində, sırasındayam!?
Sabahı qıfıllı, həftəsi sınıq,
Qapının girişi, çıxışı bağlı.
Açarı itibdi, cəftəsi sınıq.
Çıxışa yol tapmaq olur hardasa,
Girişə qayıtmaq olmur ki olmur

Bir dünya kədəri sığmaz ürəyimə
Ver kədərini ta sən rahat yaşa...
Qovala xatirələri bu an bu dəqiqə
Xəyalda qovuşaq, BİR SAAT YAŞA
Gözlərim bu anı heyif görməyir...
Sən yaşa burnumun ucu göynəyir
Düyünlənib görüş anları mənə,
Görüşə qayıtmaq olmur ki olmur

Sən canı hirslənmə, pozma çöhrəni,
Olur belə şeylər, üstümə gəlmə.
Yanır ciyərim də alışıb yanır
Söndürməyə üstümə, tüstümə gəlmə.

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

İçdən yanırım mən, qayıt içərimə
Ürəyimdə buz ol, soyut içərimi
Deyiləsi deyil mənim işlərim
Bir işi yenidən sənle düzəldim,
Bir işə qayıtmaq olmur ki olmur...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Doğum günü

Dekabr... aylar silsiləsinin sonuncu məğrur ayı
Doğum günüm yamacında məskən salar, doğmalaşar
Çox dolanıb qapını döyüb doqquzuncu mənzilimin
Əbədi dost olmaq üçün məni tapar, mənlə qalar...

O günnən də ta bu tərəfə, gör nə qədər zaman ötüb...
Bir il, üç il, beş il, on il... ən sonuncu iyirmi beş il
Mən böyüdüm zaman kiçildi... amma sən heç dəyişmədin...
Doğum günüm...gedən ömür sənə toxunmayıb elə bil...

Bəlkə toxunub, xəbərim yox...sən xəbərdar
etmirsən

Onu bilirəm adını bəzən, ad günü də çağırırlar
Adam var sayəndə sənin xoş söz eşidir qulaqları
Sən gedən günün səhərsi yenə ona çığırırlar.

Doğum günü sənin yaşın bu illərdə neçə olub...???
Bəs mənim yaşım nə qədər bunu bilmirəm hələ də...
Necə sənle hesablanır, zaman insan üzərində
Fərqli fərqli evlərə qonaq gedirsən hər ildə...

Həm mənən çox böyük, həm mənimlə eyni yaşid
Mən yaşasam var olacaq, mən ölüncə ölməyəcək...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Yaşım düzgün hesablanmır, bizə gəlmədiyın illər var
Sən görməsən o illəri başqa heç kəs görməyəcək...

Amma indi sən gəlirsən gecə yarı xəbər catdı
Qeyd etməyə şərabım az badəmdə bir udqumluq var
Tez gəl özünü istiyə ver, özün nazik geyinmişən
Hava da bir yannan soyuq, onda da bir tutqunluq var

Yenə də yağışa düşüb ,tufana düşüb doğum günüm...
Xəstələnər... çox üşüyüb, nə çətri var, nə libası
İslanıbdı üst başı su damcılar paltarından
Yorğun olsa da hər zaman təbəssümlüdü siması

Asta-asta yaxınlaşır, çantasında təcrübələr,
Nə hədiyyə var görəsən, bugün mənə maraqlıdı
İldə bircə dəfə gəlir...cəmi-cümü bircə dəfə
O bizə qonaq gələn günü hamı onnan soraqlıdır

Tort alıblar üzərində “doğum günün mübarək”
Hamı səni təbrik edir amma məni qucaqlayır
Biz paralel böyüyürük ancaq bunun əmması var
Mənim tək yaşım coxalır, səninsə ömrün çoxalır

Sən öyrətdin mənə bugün şən ürəkli qalmağı
Sən öyrətdin bugün mənə özümə vaxt ayırmağı
Səni o qədər çox sevirəm bir biləsən əziz günüm

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Heyif ki, mümkün deyil səni tez tez çağırmağım...

Bugün məs sənin günündü...əli yalınam önündə
Gəlmisən, adım da səninlə hallanıb tez-tez
Sağol ki gəlmisən mənə bu soyuq-qış günündə...
Uşaq vaxtı səninlə başım sığallanıb tez-tez

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

insanları xilas etdim

insanları xilas etdim
özümü asdığıım yerdən
döşək tavana salındı
salındı yastığıım yerdən

söz verənlər sözün dandı
sözü bütöv bilib qandım
yalan dedim əlim yandı
qurana basdığıım yerdən

yaramı dostlar duzladı
dil quruyub susuzladı
hər gün vicdanım sızladı
haqqına susduğum yerdən

İnsanlardan uzaq düşdüm

insanlardan uzaq düşdüm
insanlara can atıram...
insan olmağım üçün də
Allah da mənə can atıb...

İnsanların qanı azdı
qansızlara qan atıram
bir dəliqanlı qanmadı,
dəli qanıb və qanadıb

Allah deyib səhər-səhər
sübh sabaha dan atıram
Qəzəbinə tuş gələcəm,
Görsə namaza qurşanıb

zaman indi çox sürətli
hər boşluğa an atıram
ürəyi boş qalanlara
dəstəyəm özüm boşanıb

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Mən elədim sən eləmə...

Deyirəm ki mənim kimi olma sən...!
Heç oyanma sabahlar, mənim şəkillərimin arasında...!
Heç dinləmə əslində sevmədiyin bir mahnını,
sırf mən sevirəm deyə...!
Üzr istəmə haqlı iradlarından sonra arada küsgünlük yarananda...
Heç ağlama mən səndən uzaqlaşınca...!
Mənimlə bağlı ən gözəl şeylərin yazılı olduğu bir dəftərin
olmasın heç.
Mən olan şəkilləri də bağına basma...
Şəkillərdən də öpmə məni.
Şifrələrin mənim adım olmasın...!
Kimsənin səsini mənimkinə bənzətmə...!
Səhv hərəkətlərimdə düzlük axtarma...!
Qısacası məni çox sevmə...
Bütün varlığını sevginə satma..!
Məni seçib hamını atma
Hər kəsi unudub mənə gəlmə...!
Bunları mən elədim, sən eləmə...!
Canı çox ağrıdır İNAN MƏNƏ...!!!

Yaşadıqlarım dərs oldu, yaşamadıqlarıma hazır oldum...
Bu dərslərdə susmağı öyrəndim çox danışarlardan...!
güclü olmağın bacarığını daddım uğur acılıqlarımda...!
Bilənlərin, savadı olanların, az danışdığına şahid oldum
səssizcə...!
Hər uğursuzluğun, sadəcə bir cəhd olduğunu qavradım...!
Dəyməzlərə, çox qiymət yükləmənin ruhuma verdiyi zərəri kəşf
etdim...!

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Özüm olmağı seçdim, olduğum kimi görünməyi seçdim
Öz həyatlarını puç edənlərin,
başqalarının həyatına müdaxiləsinə güldüm sadəcə...!
Üfunətli intellektualların, yalan gülümsəmələrin içində yer
almaqdansa,
Uzaqdan onlara müşahidəçi qalıb, İnsanlığımı qorumağı
öyrəndim...!
İnsanlığda gördüm saflığın, paklığın, bakirəliyin ürəkdə
olmasını...
İnsanlığda gördüm cinsin, irqin, dinin insandan sonra gəldiyini...
Allahın vicdanımda olduğunu öyrəndim
Vicdanımı özümdən üstün tutub,
ALNI AÇIQ və BAŞI DİK yeriməyi öyrəndim...!
Bunları mən elədim, sən eləmə...
Sənlik deyil, bacarmarsan İNAN mənə...
Mömünü qalmayan allah kimiyəm

Boğazında sümük qalmış qonaq kimiyəm
Nə yeyə bilirəm nə də qaytara
Qalmısan boğazımda
Nə udqunmaq olmur nə çıxarmaq...

Ata şilləsindən qorxan uşaq kimiyəm
Çar-naçar yalan danışırım...
Yalanın da ömrü 40 gündü deyirlər...
Oysa məndə 1 günə üstü açılır...
Yalanın da zayı çıxıb,
Ömrü qısalıb insan kimi..

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Döyülürəm heyvan kimi...

İçkili sükan arxasında əyləşən sürücü kimiyəm

Cəza an məsələsi...

Həyat sürürəm sürünə sürünə

Belə sürünməkdənsə

Qəza an məsələsi

Qurtuluş hövsələsi...

Hər şeyə inanan məsum kimiyəm

Bir vuraq bir kimi tək qaldım sənə vurulduğumda

Yalanların şirin gəldi ədəbiyyat tək

Sevə sevə oxudum səni

Xəyallarda ev tikdim damı olmayan,

Yeni dünya qurdum hamı olmayan

Ancaq özümü görmədim orda...

kənarda qalırımı adamı olmayan

Tənha

Kimsəsiz

ölən insan kimiyəm

Mən itmişəm

Məni itirən yoxdur

Qalmışam ortalıqda

Son mənzildə də yer yoxdur...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

O mənzilə də erməni gülləsindən qaçmağı
bacarmayan qaçqınlar girib
91-93də qapı bacasın sındıraraq

Mömünü qalmayan allah kimiyəm
Hər şeyin günbəgün çətinləşdiyi dövrdə
Namazın sayını gün ərzində birə endirərdim
Üç ya beş mübahisələri olmasın deyə
Mələkləri də yerə endirərdim
Məscidlər boş qalmasın deyə...
Özüm də yerə enərdim
Məni dərk etməyən baş qalmasın deyə...

Uşağı itirilmiş ana kimiyəm
İçim üzüntüdə,
Gözümdən axır
Ətə-qana gəlməmiş körpəmi ,
Mamaça kəsib doğrayıb.
Qanı özümdən axır...

ÖLÜMÜ UNUTMUŞDUM...

Qəzavü-qədər,
Həyatın qısa olduğunu anlayana qədərdir
Bəzən düşünürsən yanındadır əzizlərin
Və həmişə belə olacaq sanır insan...!
Görməsən də, danışmasan da
Bilərsən ki, onlar əl-çatandır...!
Çağırısan tez gələr,
Sözünü dinləyər
Səninlə söz kəsər-
Duz çörək kəsməmişdən qabaq...!
Sonradan qurulmağa çabalanan-
Mehribançılığa bənzəməz bu yaxınlıq...!

Bəzən hər tanış olduğun yeni simada,
Yeni yerdə köhnə dostlar nəqşlənər baxışlara...!
Ehtiyacın vardır ürəyinin insanına
qısaca sevməyə və sevilməyə...!
əslində seçilmək üçün can atar hər zaman birisinə,
fərqli görünmək üçün...
Sevilmək istədiyini üçün seversən onsuz,
Şərtsiz, təmannasız, yalansız seversən...!
Seviləndə şərti, təmannaı, yalanı axtararsan...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Bəzən sən bilmədən onları qırarsan, incidirsən...!
Bəzən bilmədən də onlar səni...!
İçindən gəlməyincə kimsəni itirmək istəməzsən;
İstəmədik ayrılığa - 3 gün dözərsən...!
Dayana bilməzsən, onsuz bacarmazsan...
Əlin, dilin, ürəyin istər onu səndən...!
Özünü toparlayıb sakitləşmək istərsən
Diqqətin onda qalınca toparlanmamış qalarsan
Səhfən adıyla başqasın çağıranda
Şüurun etiraf edər onsuz alınmadığını...

Bəzən də anlamarsan onu...
Hərəkəti şübhə doğurar
Ürəyinə xal salar
Acılayarsan, küsər gedər...
İtirərsən ürəyindən salıb...
İtirərsən ondan qazandığın bütün xalları da
Udqunarsan gərilməmiş hissələrini...
Qürur da gözünün yaşını burnundan gətirər...
Anlayarsan artıq sənin bütün şıltaqlığına,
Bütün kaprizlərinə, zarafatlarına,
Bütün sevincinə və kədərinə
Bütün xoşbəxtliyinə yoldaş olacaq daha birini
İtirdiyini...!

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Anlayarsan ortağ olmaq istəyənlərdən yoldaş
olmayacağını...

Çox gec qəbullanar beyin o bir nəfərin daha səni
axtarmayacağını...!
Öncə boğazın düyümlənər,
sonra gözlərin boşalar,
ürəyinə bir sancı oturar...!
eləcə də qalarsan oturaq vəziyyətində...
Öz özünə hirslənərsən ki, kaşki?? nədən?? niyə???
Sualların başlar başını döyməyə...!
Söyləmək istəyib də ertələdiyin yüzlərcə şey...!
Ertəsi gün yadımızda olsa da –
O yanımızda olmayınca yoxluğunda hayqırıraq...
Bəzən unudaraq öləcəyimizi...!
Ölüm gələne qədər...!
İncitdiyim,kobud davrandığım,xətrinə dəydiyim
küsülü qaldığım
kim varsa üzr istəyirəm...!
Səbəbim vardı...
Ölümü unutmuşdum
Sənə sevmədiyim gül gətirmişəm...

Sənə sevmədiyim gül gətirmişəm...
qərənfil...

Sənə sevmədiyim qayğı gətirmişəm

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

qərəzli.

Sənə sevmədiyim “yazı” gətirmişəm.
alından pozulmayan.

Sənə sevmədiyim rəya gətirmişəm.
heç nəyə yozulmayan.

Sənə sevmədiyim can gətirmişəm.
bədənlə ruh arasında haçalanan.

Sənə sevmədiyim “biz” gətirmişəm,
iki dünyaya parçalanan.

Sənə sevmədiyim söz gətirmişəm
“səni tək qoymayacağam”...

Sənə sevmədiyim vəd gətirmişəm
“sən olmasan olmayacağam”...

Sənə sevmədiyim şeir gətirmişəm...
ağı...

Sənə sevmədiyim həyat gətirmişəm...
nağıl...

Sənə sevmədiyim “nişan” gətirmişəm...
şəhadətimdə

Sənə sevmədiyim hüzn gətirmişəm
səadətimdə

Sənə sevmədiyim sevgi gətirmişəm...
yoxluğunda çoxalmış...

Sənə sevmədiyim vüsal gətirmişəm
hicrana calanmış

Sənə sevmədiyim rüzgar gətirmişəm.
matəm havası.

Sənə sevmədiyim şirinlik gətirmişəm
ehsan halvası

Sənə sevmədiyim gün gətirmişəm.

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

cümə axşamı.

Sənə sevmədiyim sükut gətirmişəm

dincəl yaxşımı?!

Sənə sevmədiyim görüş gətirmişəm

Ziyarət...

Sənə sevmədiyim gül gətirmişəm...

qərənfil...

Sarıb bir-birinə cüt gətirmişəm

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

SİQARET KİMİ...

Siqaret kimi olacaqsan bu həyatda...
Yanacaqsan, yana-yana
səni yandıranı daha çox yandıracaqsan.
Zəhərləyəcəksən, amma şirin gələcək zəhərin...
Aludəçi olacaq səni sevən, ata bilməyəcək...
Yaşaya-yaşaya öləcək, dərhal ölməyəcək...
"Sağlamlığa ziyan" olacaqsan
Sağlamlar səni axtaracaq...
Üstündə "öldürər" yazılacaq amma
Yenədə keçilməz olacaqsan !!!
Zövq verəcəksən...

Siqaret kimi olacaqsan bu həyatda...
Hamı səni pisləyəcək...
Hamı sənə meyl edəcək...
Danışıldıqca çoxalacaqsan...
Çoxaldıqca paylaşılacaqsan...
Çəkərək çəkmə deyən qadağalarla,
İnkər olunduqca təsdiqlənəcəksən...
Bu tərəfdən nə qədər çox uzaqlaşsalar,
O tərəfdən bir o qədər yaxınlaşacaqlar...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Siqaret kimi olacaqsan bu həyatda...
Səni atmaq istəyən min bir yola əl atacaq...
Əziyyət çəkəcək...
Fikrə gedib bir də sənə əl atacaq...
Sən onları yandırmadıqca
Onlar hey yandıran axtaracaqlar...
Qoxun gələr gəlməz xatırlanacaqsan...
Ürək səni istəyəcək...
Bədən səni istiyəcək...
Dost da səni istiyəcək...
Düşmən də...
Uşaqlıqdan böyüklüyə "körpü" olacaqsan...

Siqaret kimi olacaqsan bu həyatda...
Ən sanballı məclislərin havasına dolacaqsan...
Dildə-dodaqda olacaqsan...
Göz önündə qalacaqsan,
Və ya ciblərdə olacaqsan dəbdə olan pul kimi...
Amma bu dəfə puldan da üstün olacaq sən
hörmətin...
Pul görünməyən yerdə sən olacaqsan...
Sən olduğun yerdə pul görünəcək
Qohum-qudanı sənlə dəyişəcəklər...
içki-qıdanı sənlə dəyişəcəklər...
Gəzən məlumatlara görə aclığı da unutturursan

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

insana...

Dərdi də unutturursan...

Dərmanı da...

Siqaret kimi olacaqsan bu həyatda...

Səni özlərinə sadıq yoldaş seçəcəklər...

Tək qaldığı vaxtlarını sənə keçirəcəklər...

Səni rahat tanıma şansı verməyəcəksən...

Əvvəl əvvəl acı olacaqsan...

Zəhər zəqqum olub ciyərlərini

gözlərini dolduracaqsan

Öskürdə öskürdə, incidə-incidə

seilməyin ləzzətini görəcəksən...

qohum əqraba hirslənsə də

Dostlar tanışlar məsləhət biləcək səni

səhiyyə nazirliyi pisləsə də

digər nazirlər canına çəkəcək səni...

Səni tanımayanlara sirli aləm kimi görünəcəksən...

Keçmiş addıyıb gəldiyin kimi...

Gələcəkdən qabaq gələcəksən...

Siqaret kimi olacaqsan bu həyatda...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

S.O.S. - İntihar tətii...

Hamıdan qaçmaq, paranoydallıq
Hədsiz qadağalar, aşırı qısqançlıq
Mədəni inançlıq
Cəsarətsizlik və tənbellik
Gecəni tərk edən yuxu və itirilən enerji
Gecənin bioaktivliyi və bədənin hiperaktivliyi
Sauna, aritmiya, tərləmək, isti
Davamlı aramsız çəkilən siqaret, tüstü
Rejimsiz qidalanmaq
Paketli quru yeməklər, acı adviyyatlar
və sərfiyyatlar
Redbul, tatirovka, emolu dəblər
Spirtli içkilər, “lirika” havasındakı həblər
fahişələr, heroin, həzzə yönələn qollar
Beyni silkələyən “travmalı dollar”
Ağlımızı təpikləyir
Bədənimizi çürükləyir
İntihara tətikləyir

Yorğunluq, halsızlıq, haqsızlıq, təqiblər
Gecikən bank faizləri, zənglər, təzyiqlər
Tutmayan topaz kuponları

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Loto oyunlar, söyüşlər
Təmin olunmamış istəklər
Özünü günahlandırma, özünü tənqid, özünə nifrət
simptomu
Serotonin, endorfinin azalması, tükənmişlik
sindromu
Göz şişmələri, kompyuter və telefona hədsiz
yaxınlıq
Özünə baxımsızlıq,
ailəyə bağımsızlıq, həyat yoldaşına yaxınsızlıq
keçinməzlik, dırdırlıq epidemiyası
Ütüsüz paltar, dağınıqlıq, dalğınlığın duyğularda
mediyası
Məxsus olduqlarını paylaşmaq
Dərdini paylaşmamaq, bölüşməmək
Münaqişələrin uzun uzadı seriyası
Hüzünlü mahnılar, huzursuz rəsmlər,
Suisidal davranışlar, özünü incitməyə cəhdlər
Televiziya xəbərləri – qəsdlər
Köməksizlik düşüncəsi... Stress... depresiya
İnamsızlıq, yox olmuş gələcək və missiya
Dağılmış yaşam tərzinin tör töküntüsü
boğularaq can verən hönkürtüsün
Şeytan eşidir, alqışlayır, çəpikləyir
İnsanı qeybə sürükləyir

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

İntihara tətikləyir

Ayrılıq, kirayə, evsizlik
İşsizlik, kişisizlik, KİŞİLİK
Tənhalıq, tək hallıq, təkallahlılıq
Halallıq və haramlıqda doğruları itirmək
Kitabsızlıq və ya kitablarla sutkanı bitirmək
Çox bilmək və bildiklərini deyə bilməmək,
Ehtirasın zirvəsindən yıxılıb ismətinin ətəyində
sürünmək
İnsanlara ikrah hissi, yox yaxşı pisi, eyni bezin bir
hissəsi düşünmək
Günahının böyüklüyündən açılmaq-bürünmək
Vərdişlikdən oxşar hərəkət və səcdələr,
Boğaza qədər səhvlər, kəsə yollu hədəflər
Zifaf gecələri və ona xilaf gecələr
Sağalmaz xəstəliklər və şablon necələr
Dözümsüzlük, həkimlərdən panaseya arzusu
Qazanılan pulun çöldə yeyilən ruzusu
Həyat kədərindəki intonasiya
Boğaza düyünlənmiş evtanaziya
Ümid və optimizm hisslərinin itməsi
Gözündəki hər şeyi xırdalayır, qəpikləyir
Boynunu kəndirə hörükləyir
İntihara tətikləyir...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Tərpənin ki,zəncirləriniz səs salsın...

Yatın...

Qış yuxusunu qış gəlməmiş gətirin

Enerji yığın...

Yuxuda iş görəcəksiz...

yorğanı üzünüzə çəkin...

qapılarınızı...-

pəncərələrinizi bağlayın

səs gəlməsin...

rahatlığınız pozulmasın...

xəyallarla yatın...

hərdən "Mehdi" olun

hərdən "Salatın"

Oyansanız da yuxulu qalın...

Gözlərinizi açın ancaq qabağı görün,

ayağınızın altına oturanda baxarsız...

yan-yörənizə baxmayın...

səs eşitsəniz dönməyin...

sizə ki, deyilmir...

adınız ki, çəkilmir...

çəkilsə də baxmayın...

sizin adınız tək sizə məxsus deyilki...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

o adda en qədər adam var...

canlı var...məxluqat var...

birisi baxacaq...

sən qamətini dəyişmə.....

şax dur

dik gəz...

dimdik...

Yatın...

axşam düşməmiş yatın...

gecə olmamış yatın...

yeriyərkən yatın...

qulağınıza "nauşnik" salın...

birdən çöldə səs-küy salan,

sənə söz atan,

söz soruşan olar...

nə bilirsən nə deyəcək..!

nəyinə lazım...?

yanındakına da "nauşnik" tap...

sonunacan səs ver...

jestik danışığa keç...

baş sal ki, hər kəs özünə görədi...

evdə...çöldə...qatarda...avtobusda...

yatın...

evinize tapılın...

uşağınıza qapılın...

eqonuza çapılın...

ama çapar kimi görünün...

künclərdə qısılın...

deşiklərdən boylanın...

qonşunun evini yarsınlar...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

öz qapını bərk-bərk bağla...
sənə toxunmasınlar...
qapının gözlüyünə pambıq tıxa
çöldən içəri görünməsin.
işıqı söndürün...
yatın...
kimsə nə vaxtsa oyadacaq...
bu oyadan "kimsə" zəngli saat olacaq...
gözünüzün dalıyla saati süzün ...
zəngi söndürüb içinizə girin...
arada tərəninin ki, zəncirləriniz səs salsın...
bəlkə o səs beyninizə düşüb ayıldınız...
əgər beyniniz varsa...

Ümüdüm qırmızı kitaba düşüb

Ümüdüm qırmızı kitaba düşüb
Üstündə əsirəm itməsin deyə
O gün bir balaca dua elədim
Onu da az etdim bitməsin deyə

Gözlərim səmada yeni yol çəkir
Görəsən kim gəlir yol təzələnir
Hamı deyir Mehdi Zaman gələcək
Zaman gəlibdi, Mehdi məzələnir

Əllərim elə bil yük olub mənə
Qaldırıb səmaya şükür etməkdən
Guya ki allahın yolun gedirəm
Qayıdaydım gərək belə getməkdən

Sübh səhər azanla günə başladım
Azan-azmayanı dinim yozubdu
alınımın qırışı səcdədə itib,
alın yazımı da möhür pozubdu

Ayətəl-kürsünü lap çox oxudum
4üncü rükətdən beşə gecikdim

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Namaz vaxtlarına heç gecikmədim
Qovuldum işimdən, işə gecikdim

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

uşaq idim

uşaq idim, uşaq beyni, bu dünyadan baş açmırdım
Yaxşıları tanımırdım, yamannan da qaçmırdım
Qarnımı doyuran vardı, hələm-hələm acmırdım
bir an özümü ac gördüm çörəyə tək gedən gündən

Ağlım kəsmirdi heç nəyi, körpə idim, çağa idim
Başqalarına tabe idim, öz-özümə ağa idim
Kaş ki, imkan verəydilər uşaqılığma baxa idim
Çoxmu ağlar qalmışam özümü dərk edən gündən...

Şillə şillə böyütdülər, tərs böyüdüm, pis böyüdüm
Salıb beyin qırışına xoşagəlməz iz böyüdüm
Qəlbimdə üsyan, nifrət, qıcıq dolu hiss böyüdüm
Acığmı Allaha tökdüm bir ona ərk edən gündən

İçimə dostlar adıyla bir xeyli adam yığıldı
Ürəyim dostlarla güldü, olmayanda çox sıxıldı
Bir də gördüm ki getdilər, o ki büdrəyib yığıldım
yıxılıb içimi tökdüm, boşaltdım tərək edən gündən

Gözə gəldi mübarəklər qədəm-qədəm yavaşladı
Mən duruxdum, həm də qorxdum, çünki dədəm

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

yavaşladı

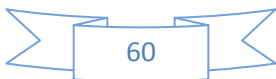
Həyat ritmimiz səngidi, bir də o dəm yavaşladı

Yanımızdan güllə kimi doğmalar bərk gedən

gündən

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Çətin ki düz sözün yata gözüne

Vaxtı ilə "dərin" sandıqlarımın
indi dayazlaşıb dibi görünür...
ziyalı, şəxsiyyət qandıqlarımın
şəxsiyyət sənədi cibi görünür

axırda boynuna dolaşar nazı
çoxusu gedibdi, qalıbdı azı
Sevgisin özgəyə dəyişən qızın
Altında verilən cipi görünür

Özünə səadət seçən alələr
Ayrılır boşuna, heçə alələr
Dağılır, yox olur neçə alələr
Yerində qaynana, bibi görünür

Çətin ki düz sözün yata gözüne
Gözünə girmir ki, bata gözüne
Çarəsi tükənmiş ata gözüne
Tavandan asılan ipi görünür

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Ha çoxdur günahı nəzirlərmizin
Üstü açılmaya rəzillərmizin
Bacımdır söyləyən bəzilərmizin
Məqam düşən kimi tipi görünür...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Xəyanət

Bu gecə yenə toxunub sənsizliyin acısı
Canıma ağrı salıbdı, otaqda tək qalmağım
Təsəvvür edim deyə, səni bu an yanımda
Bu yeganə çıxışdı, içib sərxoş olmağım...

İki badə qoymuşam, gələcəksən bilirəm.
Özümü inandırırım, inandıqca sevinirəm.
Hər keçən günün sonu sənsizliklə qalanda
Yalnızlıqla barışıram, özüm-özümlə deyindirəm.

Hər gecə sənsizliyi içirəm qədəh-qədəh
Sənsizlik sərxoş edir, dad verməyir sevgilim.
Məst oluram dodağıma toxunduqca hər damlan
Varlığına, sağlığına nələr söyləməz dilim.

Şərabım tünd qırmızı, dodağın tək qırmızı
Toxunduqca dodağıma dodağım da boyanır.
Ey sevgilim hardasan sənin üçün içirəm
Qəlbim sənsiz çırpınır, hey alışıyır hey yanır.

Həyatımın rəngi də sən gedincə solubdu
Can bədənnən küsübdü, hərarətim soyuyub.

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Sənin bu son şəklini qoymuşam masa üstə
Şəklidlə danışmaqdan şəklidlə day yorulub.

Yoxluğunu anınca içirəm qurtum-qurtum
Cismim sərxoş olsa da, kölgəm yerdə sürünür.
Hər içdikcə xəyalım xəyal edir tək səni,
Tək şəkildə deyil ki, hər yerdə sən görünür.

Can yoldaşım dön geri, masada yerin boş qalıb
Ürəkdə yerin boş qalıb, ürək sənsiz boşalıb
Necə unuda bilərəm sənli ötən zamanı ???
Sənlə keçən anlarım xatirəmdə xoş qalıb.

Bir məni görsən indi halım necə pərişan
Qədəh-qədəh dalınca...Özümü unuduram
Ağladığımı görməsən sanma üzülməmişəm
Qəlbimin yanğısıyla göz yaşın quruduram.

Çox böyük səflik etdim, hisslərimə qapılıb
Bağışlanmaz bir işdi, amma nə olar bağışla...
Gözümün içinə baxdın, kaş mən baxmaz olaydım
Nə aciz bir varlıqsan deyilirdi baxışda...

Mənnən keçib getdiyini ünvanı bilməyirəm
Gözlərim intizarla, sorağında qalmışam.

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Gözlərim telefonda, qapının cəftəsində
Saatlarla tərپənməz yerimdəcə dalmışam.

Gecə yarı, səssiz otaq, saat 4ə beş qalır
Zaman sanki dayanıb, səbh səhərə ləng gəlir
Birdən bu sükutluğu pozdu telefon səsi
Gözləmədiyim halda telefonuma zəng gəlir...

Qısa kəsdi, çox çalmadı, arxasınca bir mesaj-
“Salam hər vaxtın xeyir, yəqin ki yatmısan sən
Bu gün bir qərar tutdum və onu icra etdim
Başqasından bilincə bunu mənənlən biləsən.

Sənlə ailə həyatım 4 ayla tamam oldu
Mənsə ikimizi də ideal cütlük görürdüm.
Sən mənə xəyanət etdin gözümün qabağında
Mənsə bir söz tapmayıb sevgimə hönkürürdüm.

Səni öz yatağında başqasıyla görəndə
Düşüncəm çəşib qaldı, bilmədim ki nə edim
Sənə bir şey demirəm, sən “busan” nə deyim day
Səni dəyişmək olmaz ən yaxşısı mən gedim.

Nəysə unut mənə daha, işin ciddiliyini bil
Körpəmi də tək böyüdəcəm, tək qucağıma alıb

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Bugün boşanmaq üçün məhkəməyə
ərizə...”(nöqtələr)

Ardı yoxdu tam deyil mesaj yarımçıq qalıb.

Əlim əsdi, bədən əsdi, səbrim çıxdı özünənən
Əlim üzüm ağappaq, bədənimə rəng çatmır
Tez zəng vurdum nömrəyə nə körpə nə
boşanmaq???

Telefondan səs çıxdı : bu nömrəyə zəng çatmır !

Mənim də nəfəsim çatmır, bu cəza çox ağırdı
Üstəlik ata olacam, gərək çoxdan duyardım
Mən axı necə sevinim bu övlad gəlişinə
Ayrılıq mesajında bunu bilməz olardım.

Xəyanət məni yıxdı, ailəmi dağıtdı
Bir yannan da başqa şey ürəyimi dağılayır
Hər cəzaya layiqəm, bəraəti yox bunun
Mən əminəm 100%, indi o da ağlayır.

Çıxdım eyvana sarı, hava soyuq mən isti
Baş verən yaşantılar məni hər dəqiqə yeyir.
Boşanırmış mənimlə, qəbul edə bilmirəm
Qürurdaki bir yannan qoy gedir getsin deyir

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Yalvarsammı bilmirəm qaytararmı ona geri
Sual dolu fikirlər hər yanı sardı gəldi
Savaşıram özümlə, ruhumla, əqidəmlə
Bu dəm bizi ayıran mesajın ardı gəldi.

“...Bugün boşanmaq üçün məhkəməyə ərizə
Bir də nigah şəhadətnaməsini apardım
Düşünməzdim heç zaman evlilik sənədiylə
Gün gələr məhkəmə qapısını açardım...

Əlvida...”Cümlə bitdi...mesaj bitdi...mən bitdim
Artıq son olduğuna inanmağa başladım.
Girdim eyvandan içəri, rəsmi qucaqlayıb
Öz alçaq əməlimi milyon dəfə daşladım...

Canım gözüm bele etmə...məni yox et sonra get
Sənsiz mənim varlığım bilməm day nəyə yarar.
Sən xəyallar qururdun gələcəyimizlə bağlı
Bilməzdin gələcəyini məhv edən səni tapar.

Sən mənən söz istədin xoşbəxt olacağımıza
İki əlli hə dedim o an sevinərək özüm,
Səni də sevindirdim, çünki məni sevardin...
Mənliyimlə bərabər heç oldu sevgim,sözüm...

Elşad can Şamil.

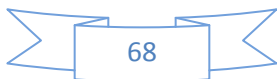
"Ölümü unutmuşdum"

Bu gecə yenə toxunub sənsizliyin acısı
Canıma ağrı salacaq xatırlanan keçmişim...
Təsəvvür etmək üçün səni bir də yanımda
Yalnız bircə yolu var...Təsəvvürümü dəyişim...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Yaşamaq istəyirəm

Gizlədin mənnən həqiqəti,
Həqiqətim acıdırsa...
Kimsə dinməsin qəti...
Onsuzda gec-tez biləcəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm...

Vicdansıza nə hörməti...
Lap başımın tacıdırsa...
Dəyişilsə də surəti...
Sözümü hər an deyəcəm...
Necəki hər gün deyirəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm...

İstəmirəm səadəti...
Üzgün ana, bacıdırsa...
Göstərərək məhəbbəti...
Simaların güldürəcəm...
Sədaqətlə baş əyirəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm...

Göstərməsin ibadətini...
Bağlı üzü, saçıdırsa...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"

Anlamıram şəriəti...
Amma bir gün öyrənəcəm..
Görə-görə öyrənirəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm...

Rədd eləyin eyş-işrəti...
Hörmətimə qamçıdırsa
“Kef”lə itir şəxsiyyətim...
Mən belə keflənməyəcəm...
Beləsindən iyənirəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm...

Verməyin mənə möhnəti...
Ağrılarım sancıdırsa
Dərmanlara min nəhləti
Sancıdan onsuz öləcəm...
Gecə-gündüz göynəyirəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm

Məğlub edərəm həsrəti...
Ümüd bircə damcıdırsa...
Bir damcı ilə xəlvəti,
Arzularımı görəcəm...
Hansı ki, mən diləyirəm...
Bir az yaşamaq istəyirəm...

Elşad can Şamil.

"Ölümü unutmuşdum"